

В България дойде Ювал Рабин, син на убития през 1995 г. израелски президент [Ицхак Рабин](#)

Той е у нас за представянето на книгата на генерала премиер, станал миротворец. Колегата ни Симеон Василев с подкрепата на израелското посолство се погрижиха посещението да премине блестящо.

Преди да стане бизнесмен, Ювал Рабин е служил осем години в израелската армия, шлифовал е високотехнологичните си умения в Компютърния център на войската. Преди изборите през 2009 г. сегашният премиер Бенямин Нетаняху се срещна няколко пъти с него. За консултации.

Представянето на книгата "Ицхак Рабин: Мемоари" беше в аулата на СУ "Св. Климент Охридски".

- Как ще определите баща си Ицхак Рабин - като миротворец или омиротворител?
- Баща ми беше израелец, патриот, посветил живота си на бъдещето на страната ни.

-Къде отиде "Дор Шалом", Бъдещото поколение, т.е. движението, което създадохте преди 10 г.?

- Няма го, има го... как да кажа? Това беше един социален експеримент, като вик от страна на много известни, мислещи и талантливи хора в страната ни. Говорим за хора, които имат право на избор. Превърна се за дни в запазена марка, стотици хиляди застанаха зад нас.

В крайна сметка се оказа, че процесите, довели до убийството на баща ми, всъщност нямат нищо общо с арабско-израелския конфликт, а са резултат от вътрешни междуособици. Срещу тези вътрешни междуособици се изправихме. Пак казвам, **движението го няма, духът си го има**.

-Смятате ли, че Израел наистина има нужда от мир? Има древна максима, че ако някой иска да затрие евреите, трябва да ги остави без външни врагове?

- Вижте, ние си имаме задължение - да се отбраняваме...

- ... да оцелявате?

- ... не. Оцеляването е друга работа. Нашата позиция е, че не можем да бъдем победени. Израел е разединен по отношение на конфликта. Аз съм израелец. И искам да си дам отговор на въпроса: "А какви искат да бъдат другите?".

Да, трябва да променим някои неща в конституцията. Ако махнем конфликта, ние няма да изчезнем. Това, което правеше баща ми, беше да определи, да разбере какво иска другата страна в конфликта.

И, в крайна сметка, да се стигне до определението каква страна иска да бъде Израел.

- Ами кажете ми.

- Определяйте го както искате - като демокрация по еврейски или еврейска демокрация. Системата и държавата осъдиха бившия израелски президент (Моше Кацаф - б.р.) за сексуален тормоз и сексуално посегателство към негови подчинени дами. Не го коментирам, давам само пример за работата на институциите.

Да, трябва да постигнем някакво споразумение, конфликтът не може да продължава безкрайно.

- Мислите ли, че през есента наистина ще се роди палестинска държава?

- В един конфликт всеки защитава своята гледна точка. Да подредим нещата поред. Баща ми, мир на праха му, никога не е казвал, че ще има лесен изход от т.нар. процес "Осло". Преговорите в Кемп Дейвид, Споразумението от Осло... Това бяха само консултации, не окончателни споразумения. И трябва да ви кажа, че баща ми се съобразяваше с реалностите, не с бъдещето и с миналото.

- Вие сте - мога ли да ви нарека така - високотехнологичен боец. В момента арабският свят като че ли изживява нещо като високотехнологична революция, наричана "арабска пролет". Смятате ли, че високите технологии наистина ще пратят света в сценарий като от филма "Матрицата"?

- Нека да го кажа така. Предизвикателствата към страната ни са огромни. Израел като територия и ресурси е малък. Поради което трябва да работи с интелект, за да прогресира. И трябва да върви с една стъпка напред в иновациите. Нямам съмнение, че трябва да следим внимателно какво правят в Иран например, а и в доста други арабски страни. Знаете - винаги има т.нар. нови предизвикателства.

- Работите в областта на, да го наречем комфорта, т.е. сигурността. Не искате ли да

продадете нещо и на България?

- С удоволствие. Даже и на Америка. Имаме системи за защита срещу неуправляеми ракети. Само че тук не съм в качеството си на представител на компанията. Нямам планирани срещи с представители на сигурността ви. Но в Израел има продукти, които наистина си струват парите.

- Извинете, но ми направи впечатление, че имате голям крак. Кой номер обувки носите?

- А вие?

- Попитах първи.

- 47.

- Изоставам с два номера. Вие стъпвате здраво на земята. Благодаря ви за разговора.